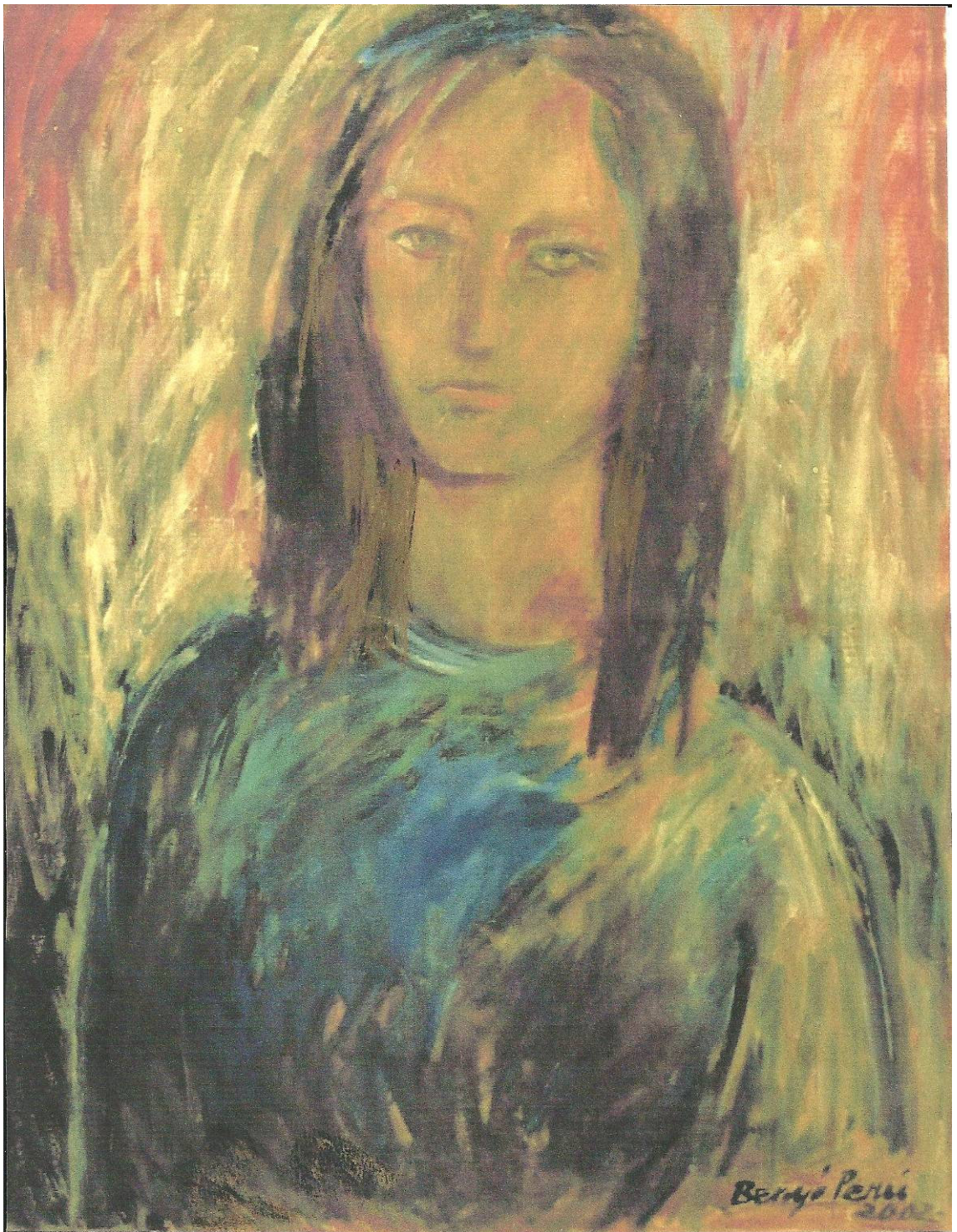

Benyó Judit

A szerelem záradokai

**- Új versek -
2000-2012**

2012

Felelős kiadó: Benyó Judit
Szerkesztette: Benyó Judit
Címlapon: Benyó Ildikó, Penci
Cím: Benyó Judit költőnő /2002
Méret: 100x70 cm

© Benyó Judit 2012

Tartalom

ÚJ ÉVEZRED HÍRNÖKE - 2000-2012.....	6
ÚJ ÉVEZRED HÍRNÖKE.....	7
SZÉLBEN HAJLADOZÓ FÁK.....	8
UNOKAHÚGOMNAK.....	9
MŰVÉSZETEK MECÉNÁSA.....	10
VERS EGY TUDÓSHOZ.....	11
EMLÉKKÉPEKET VISSZAHÍVNI.....	12
VERS EGY ANGOL ÉNEKESHEZ.....	13
VIRÁGZÁS.....	14
A GYŐZTES LOVAS.....	15
SZÉDÍTŐ VÉGTELENSÉG - 2000.....	16
SZÉDÍTŐ VÉGTELENSÉG.....	17
BELEÁRAD MINDEN A TAVASZBA.....	18
SZÁGULD A NYÁR.....	19
A NAP FORRÓSÁGA.....	20
OLYAN HÚSÉGESEN NÉZTÉL RÁM.....	21
NAPLEMENTE ÖSSZEL.....	22
HAZÁM VAGY, MAGYARSÁGOM - 2000-2001.....	23
HÁRSFAVIRÁGOM.....	24
AUGUSZTUSI ÉJSZAKA.....	25
MÁLYVAVIRÁGOK.....	26
CSÓKOK, EMLÉKEK.....	27
HAZÁM VAGY, MAGYARSÁGOM.....	28
ROZSDÁSSZÉLŰ FALEVELEK.....	29
A SEJTELMES, ŐSZI FÁK KÖZÖTT.....	30
LASSAN ITT A TÉL.....	31
CSILLAGKÉPEK, SZÁLLÓ CSILLAGOK.....	32
KOZMIKUS SZÉLBEN.....	33
HÚGOM - BENYÓ ILDIKÓNAK - 2001-2003.....	34
ANYÁM LÁBA NYOMÁT KERESSEM.....	35
HÚGOM.....	36
ÖRÖK GYEREK.....	37
HÚSVÉT MISZTÉRIUMA.....	38
HIRDETEM AZ ÉLETET.....	39
VONZÁSOD - 2002-2003.....	40
SZÁRNYSUHOGÁS.....	41
MADARAK AZ ŐSZBEN.....	42
LÁZ ÖSSZEL.....	43
EMLÉKEK SÚRÚJÉBEN.....	44
A MESSZESÉGBEN JAJSZÓ.....	45
ÁLDOTT, KARÁCSONY ELŐTTI TÉLI NAP.....	46
MESSZE MÉG A TAVASZ.....	47
MAGÁNYOS TÁNCOSOK I - 2007.....	48
SOKÁIG EGYEDÜL VOLTAM.....	49
ÉLETTŐL FÉSZKELŐDIK.....	50
KÖD LEPTÉ BE A VÁROST, ESTE VAN.....	51
A TENGEREK FÁJDALMAS RINGÁSA.....	52
MA MÉG DIDERGEK.....	53

MAGÁNYOS TÁNCOSOK II - 2008-2009	54
MINDEN TAVASZBA BÁNAT VEGYÜL	55
TÁNCOLJUNK!.....	56
NEM BÍROK MÁR MAGAMMAL.....	57
IDEJE VOLNA.....	58
SZERELEM ITTA BE MÉG A LEVEGŐT IS	59
VIRÁGZIK AZ AKÁC	60
OLYAN BORÚS MA AZ ÉG	61
MAGÁNYOS TÁNCOSOK.....	62
A FEHÉR RÓZSÁK SZIRMAI	63
A SZERELEM ZARÁNDOKAI - 2009-2010	64
SZÁGULDJ, ROBOGJ!.....	65
ÁLOM	66
A SZERELEM MÉG MINDIG	67
A SZERELEM NÖVÉNYE	68
APOLLÓN TEMPLOMA	69
A SZERELEM ZARÁNDOKAI	70
A MEGVÁLTÓ SZÓ KERESÉSE.....	71
MIFÉLE TITKOK, MILYEN SZENVEDÉLYEK? - 2007-2011	72
A SZENT LÉLEK ELJÖVETELE NAPJÁN.....	73
A BŰVÖS SZEKÉREN.....	74
MIFÉLE TITKOK, MILYEN SZENVEDÉLYEK?	75
A SZABADSÁG ANGYALA	76
BÚCSÚ ÉVA HÚGOMTÓL	77
ADVENTI GONDOLATOK	78
IN MEMORIAM BENYÓ ILDIKÓ FESTŐMŰVÉSZNÉK - 2011	79
IN MEMORIAM BENYÓ ILDIKÓ.....	80
TESTVÉREM ÜZEN A SÍRBÓL.....	81
AZ IDŐ ÉS A HALÁL.....	83
A HALÁL ÁRNYÉKÁBAN.....	84
SZÉP CSENDESEN ESIK AZ ESŐ.....	85

**Új évezred hírnöke
2000-2012**

Új évezred hírnöke

Legendások őseid -
tanítod a szenvedőket,
vigaszt adsz, egy mosolyt,
tartózkodó, szigorú tekintetteddel -
örökké meditálsz,
mindig úton vagy,
városról városra jársz,
valami természetfeletti titkot tudsz,
folyók áradását csitítod,
esőt hívsz -,
szellemed kísérjen, amíg élek,
virágfüzérékkel díszítsék
otthonodat
és árasszon el a Nap óriási fénye!

Új évezred hírnöke vagy!

2000

Szélben hajladozó fák

- Éva húgomnak -

Szélben hajladozó fák,
napfényben,
mit susogtok falombok,
az áprilisi széllel,
mit hoztok nekem rügyek,
kibomló virágok,
selymes, zöld fű,
belehemperegnék -,
csak ne jajgassak,
szívem ne sajogjon,
hozzátok elém születésem
napját,
a napot, amikor először láttam
a világot,
csecsemőként és sírtam, -
apám ezer veszedelmen át vitt,
vigyél férfi-erőddel apám!
Április,
legkedveltebb hónapom,
de jaj, mindent átszótt a bánat,
mérges pókként behálózza testemet,
lelkemet.

2001

Unokahúgomnak

- Anitának -

Égi lények, leveles indák,
arany naplemente,
ne hagyd el családomat,
ne hagyj el engem
kislányomnak nevezlek,
népesítsd be a világot
gyermekeiddel,
állj mellém,
ha az ősszellemet védelmezni kell.

2000

Művészetek mecénása

- Pomogáts Béla
irodalomtörténésznek -

Mennyi újjászületésed volt
életedben -
ó, azok a szentélyek,
ahol a Buddha szobrát csodálják,
villogó tekintettel.
Művészetek mecénása!
Hiszem, hogy verseim hirdetője
leszel,
műveim hitében élő tudós,
a nagy meditációban
egyszer mégis találkozunk.
Imádkozom a föld szellemeihez, hogy
vigyázzanak ránk,
és majd elzarándokolunk együtt
a barlangokhoz,
a templomkolostorokba is.

2000

Vers egy tudóshoz

- Dr. B. G.-nak -

I

Várom a fénylő, és villogó
nap hőségét, cirógatását,
sustorgó titkait,
mindent, ami testvéri szellemet
összeköt -
ne hagyd, hogy bele vesszünk
a végtelen idő örvényébe!
Tudom, hogy van tér,
melyben napsugarak lehetünk,
emlékeimet fűzd össze,
mintha gyöngysorok lennének,
életünket vidd tovább
egészen a világűrbe,
tejútrendszerbe!

II

Nappal és éjjel fordul
egymás után,
földrengés robajával zúdul rám
a tavasz,
talán új galaxisokra gondol
egy magányos tudós,
és egy végtelenül gyengéd mozdulattal
tökéletes egyensúlyba hozza a világot.

III

Életet lehelni a tavaszba,
mely körülvesz újra -
rügysző faágak takarjatok be,
virágok szirmolevelei mesze szálljatok!

2000

Emlékképeket visszahívni

- Mezey Katalin írónőnek -

Bánatod tisztító erejű
nem távolodik, tudod te is,
bűvös és megmagyarázhatatlan
titkok között forog életünk,
és ez az új világ,
ez a kétezredik év itt van -
átjárja életünket
a reménység.
Megvilágítja szelíd arcodat
a pompás nap, a föld légkörében -
isten teremtményei vagyunk,
alig sejthető, rejtőzködő a szeretet,
végtelenül jó a természet mélységében
gyönyörködni,
emlékképeket visszahívni,
megérinteni májusban egy virágzó
bodzabokor szirmait,
 kozmikus életünket megzabolázn.
Nem vagyunk idegenek
a világban.
A város virágillatban úszik.

2000

Vers egy angol énekeshez

- R. W.-nek -

Kaotikus, félelmetes
ritmus arzenál,
itt van a világsztár,
itt van a világsztár!
Mit jelent ez a határtalan,
úri, táltos-csikó dalolás?
Jajgatás
elmulasztott szerelmek fölött,
önkívületi tánc
a boldogtalan élet körül,
hullámszó hangod,
az a lassú dal -
és az a dübörgő, vad zene,
akár a villámlás -
a végtelenség ígérete
lét szomjúsága,
az a szomorú pillantás a szívbe -
tudsz valami titkot,
ami előttünk ismeretlen,
talány vagy rejtély.

Szívemet szorítja,
feldobogtatja fényed,
ragyogásod.
Ne hajszold a veszélyt!
Ne siettesd az időt!

A vigaszod én vagyok.

2006

Virágzás

- Emesének és Tibornak -

Odakint tomboló tavasz,
idebenn búsulás, bánat,
de van vigasztalás, vigasztalás.

Van megújuló virágzás,
mágikusan szép virágzás,
marasztaló, gyötrődő hívás.

Esküvőtkre elmegyek,
két szerelem-hívő, az ég
ragyogjon, legyen rajtatok áldás!

Nem csábíthat el már senki,
a dús, áprilisi felhők alatt
ideje szomorkodni, álmodozni.

Égő fáklyákkal jönnek majd
holdas éjszakákon, fekete méneken
a száguldó szerelem-lovasok.

2012

A győztes lovas

- Sz. M.-nak -

Ujjongás.

Jajgatva, szeretve várom most
a tavaszt.

Új éneket hallok,
angyali éneket.

Mint drága gyöngyök, gurulnak elénk a régi,
boldog napok, -

gyertek az élet fájához

és táncoljuk körül,

boruljunk le ott sírva, nevetve,
a földre!

Isten, vizsgáld meg szívemet,

ezernyi csillag között,

aranyló ég alatt,

világíts sokáig

hajnalcsillagom!

Fehér lovon feltűnik

a győztes lovas, a hűséges, a vigasztaló,

verhetetlen lovon vágtat,

imádni jött a lovas,

hatalmas suhogó szélben

világosságot hozott.

2012

**Szédítő végtelenség
2000**

Szédítő végtelenség

Felragyognak a tavasz színei,
robogás, kavargás a szélben -
lenyűgöző és fenséges,
villanásszerű tobzódás,
belesimul a természetbe minden,
bánat, reménység, sírás, emlék
messzire száll.

A térben és időben messze,
állandó kozmikus szél fújdogál,
illatok, fények, hangok áradnak
ilyenkor tavasszal,
gyökerektől egészen a virágszirmokig
hatol a fény,
ritmikusan lüktető áramlás,
gomolygó álmokkép,
a külső és belső világ titokzatossága,
éltető elem,
sokáig nézem
a tiszta és felhőtlen eget -
a szédítő végtelenségben
egész lényemmel öllelek.

2000

Beleárad minden a tavaszba

Beleárad minden a tavaszba,
lengedeznek a fűzfák lombjai,
érezem, felém közelít,
érzéki és valóságos
a férfi,
napfény szemű, összes idegszálaimon
táncoló, csupa belső remegés,
isteni megújulás,
fényben, forrón -
bőrömön érezlek végigsiklani,
és elrepítenek tűzvörös lovak
nemsokára
a szerelembe.
És míg suhognak a felhők
fölöttünk,
fátylakként beborítanak bennünket
kiterjesztett-szárnyú,
sejtelmes madarak.

2000

Száguld a nyár

Száguld a nyár,
vágyódás,
isteni varázs,
arcomra nem néz úgy
igaz férfi,
mint régen,
a test még vár,
de a lélek tudja:
eszeveszett, esztelen csókok
mögöttem,
és most, amikor virulhatnék
még kicsit a napfényben,
valaki el akarja rontani
legföltettebb szerelmemet.
Öleltem, csókoltam,
mint kit kerget az idő,
hosszú szoknyámmal
kedvesemet beterítettem.

2000

A nap forrósága

Tobzódj még nyár,
életben marasztalj!
Imádott, boldog virágaimon
a nap forrósága,
testemen érintésed,
szeptemberi reggel -
rezgőnyárfa sírj velem,
ez a vágy: az idő rohanása,
a csendre vágyom,
falombok ölelésére,
madarak szárnyának repdesésére,
körülottem a természet lényei
lélegezzenek,
és a szél gyengédsége susogjon!

2000

Olyan hűségesen néztél rám

Nézd, hogy sodorja őszi
levélkéimet a felejthetetlen,
októberi szél,
a hívogató, az eggyé olvasztó
szél,
futnék eléd, én boldogtalan,
hajladoznék a falombokkal.

2000

Naplemente ősszel

Szinte megdermedtem
ebben az őszben,
jajgatva szálltak a falevelek
körülöttem,
megmozdultak a lombok,
örvénylett a bánat
egyre erősebben.
Hiányzott sok minden akkor,
szerelmem, az álom,
melybe beburkolóztam,
annyira reménykedtem.

2000

**Hazám vagy, magyarságom
2000-2001**

Hársfavirágom

Hársfavirágom, vigasztalj meg,
hársfavirág,
rózsabokor piros virága -
jaj tavaszom, májusi kibomlása
szerelemnek, ölelésnek,
nem tudok, hársfavirág, felejteni,
egyre csak néz rám,
a fiú, a karcsú,
rég vágyott, hűséges múzsám,
különös vonzása új, ismeretlen
csóknak.

2000

Augusztusi éjszaka

Ideje van már
az ölelésnek,
rózsák is ölelnek,
olyan forró a nyár,
elzsongatja testemet,
naprózsám,
virágzó még legelőm,
ízek, az élet ízei -
augusztusi éjszaka tömény illata,
mire vársz, miért vársz?

2001

Mályvavirágok

Süvít az idő,
hallod te is?
Siessünk, mályvabokor messziről
világít rejtelmesen,
becsukja szirmait éjjel,
reggelre kibontja magát
sok-sok mályvavirág,
Mi is virágok vagyunk, titkok
tűnemények,
szerelmesek, vadul ölelők,
szomjasak, nagyon szomjasak,
arcunkról verítékcseppek csorognak.

2001

Csókok, emlékek

Istenkereső magányomban
jajgatások,
csókok, emlékek,
megmenekülésem!
Pávalepke repül,
messziről látni a fájdalmas napot,
hatalmas kívánsága
két szerelmesnek,
tengernyi álomnak.

2001

Hazám vagy, magyarságom

Szíved,
varázs, mágia -
zászló vagy, lobogó,
viharos szélben
ünnepi harsona,
hazám vagy, magyarságom,
hűségem,
széttéphetetlen szentségem.

2001

Rozsdásszélű falevelek

Rozsdásszélű falevelek,
hozzátok felém az emlékeket,
szállingózó falevelek,
októberi őszben,
az idő múlását repdesik -
sietni szeretni,
sietni ölelni,
sietni, sietni,
önfeledten forró öledben elaludni.

2011

A sejtelmes, őszi fák között

Átlebegett a sejtelmes, őszi fák között,
a ködben, széttárt karokkal futott,
talán engem keresett, talán -
álomszerű, késő őszi délután.

2001

Lassan itt a tél

Lassan itt a tél,
szeretsz, tudom,
az éjszakák is elhagyottak,
sűrű, sötét az éjszaka,
a gitár édes pengése
mennyi emléket
feltép.

Fácánmadaram,
vizem,
csöndem, imádságom,
réd találtam!
Szőlőskertem, egem,
fészket is raknék,
még nem késő,
azt hiszem.

2001

Csillagképek, szálló csillagok

Kozmikus valóság, aranyló fény, Nap,
földi virágok, magányosság és csend,
álomszerű, tiszta világosság,
ezernyi átváltozás, vigasztalás,
földereng előttünk -
a térben rezgések,
hozzám közeli, emberi lény,
új világok, szívből áradó gyötrelmek,
csillagképek, szálló csillagok,
feltámadó emberek a mindenségből.

2000

Kozmikus szélben

Magasan, fent a hold,
kerek hold világít
és egy csillag a távoli,
elérhetetlen messzeségben
átöleli a mindenséget.
Ebben a félelmetes, úri nászban,
különös sugárzásban
megszületik gyermekünk:
a szárnyas úri gyermek,
kettőnk arca -
szélsusogásban,
 kozmikus szélben.

2001

**Húgom
- Benyó Ildikónak -
2001-2003**

Anyám lába nyomát keresem

Fekete bogyókat csipegetnek,
gerlemadarak a fű között,
keresgélnek magokat a lemenő
napfényben,
jaj, én anyám lába nyomát
keresgélem az úton,
és apám után sírdogálok
még most is,
olyan sok év után,
ha a bánatnak oda dobnám magamat
egészen,
beleroskadrék,
a földre leesnék.

2001

Húgom

Húgom jajkiáltása áthallatszik
a betonfalon,
áthallatszik hajnalokon,
hideg éjszakákon,
nedves falevelek, esők,
cigarettafüst -
a szerelem kálváriája rajzain,
Jézus-kiáltó szenvedése,
az égbolt majd leszakad
sötétén,
szélvihar lesz.

2001

Örök gyerek

Az idő szinte egybefolyik,
testvérem beteg,
már a szívét szorítja
valamilyen szörnyeteg,
esztelen -
nem értik a lélek törékenységét -
apánk, anyánk nélkül örök gyerek,
csak a művészetben óriás,
társtalan bolyong
a világmindenségben.

2001

Húsvét misztériuma

Megkondulnak újra
a húsvéti harangok.
Húsvéti gyertyákat
gyűjtsünk,
látogassunk el a sírokhoz,
támadjon fel édesanyánk,
édesapánk,
legyen megváltás,
emlékezés!
A harangok húsvétra
hívnak,
átjár bennünket húsvét
misztériuma, -
világot-megváltó
áldozatot hozott,
alleluja, alleluja!
Van még reményünk.

2002

Hirdetem az életet

- Pencinek -

Hirdetem az életet újra,
tavasz, gyere,
a lélek kolostorából elindulok
a nagyvilágba.
Várom igaz barátot,
várok testvért,
ne legyünk hát fáradtak,
építsünk új házat, otthont
magunknak,
tavasszal, amikor újjászületés van!

2003

**Vonzásod
2002-2003**

Szárnyuhogás

I

Szárnyuhogás
az ég sötétjében, egyre magasabban,
hová repülsz madár-szívem,
csodamadaram?
Faleveleket kergetsz,
az elsuhanó szerelmet siratod?
Időtlen időig szeretni,
mögöttem a nyár forró-aromájú lebegése,
most az ősz zizegését hallgatom,
és látom az októberi, sápadt csillagok
sugárzó villogását,
elmaradt ölelések éjszakáinak fájdalma.

II

Novemberi köd, sírás hallatszik
a nedves falevelek fölött -
szíved hallom dobogni a novemberi
éjszakában,
álmok az idő sikátorában.
Melletted lenne újra kivirulásom,
életem féktelenül száguldana
vad, zord hegyek felé.

2002

Madarak az őszben

Hatalmas madár-felhők fejem fölött,
imbolyogva száll az ősz,
szárnyak emelkednek,
magasba repülnek,
táncolnak,
tánc
az éjszakában,
aztán fáradt szárnycsapással,
sűrűlombú fák között megbújnak éjjel,
a csend éjszakájában,
szomjúságom egyre nő -,
ősz harmatba burkolózva, fázósan,
szeretetre vágyva,
visszatérek,
viharvert életem ritka percei
bivalycsordaként törnek át a tájon.

2002

Láz ősszel

Levélözön,
ezerszínű lombok az úton,
lázasan keringek valahol,
részegült mosollyal,
selymes levélszoknyám beborít
és ekkor megpillantom a titokzatos,
isteni fényt,
a páratlan természetet,
vonzásod hajt, egyre hajt,
a levegő örvényében, -
indáival átfonja testemet az idő.
lázás vagyok ősszel.
Egy könnycsepp arcomra csordul.

2002

Emlékek sűrűjében

Novemberben,
röpködő emlékeim felröpülnek,
összerezzenek,
télre készül ember, madár -
sárgalábú sirályok.
sebes, tiszta patakok vize
lesz-e italunk,
eső csillapítja-e forró testünk?
Orgonahang az őszi tájban, -
szerelmünk vadon élő szerelem,
nem alszik téli álmat,
szálló lombok, odúk zöreje,
fiókák csipogása veri fel a tájat -
őszirózsa virágzik,
alkonyatkor, a csöndben.

2002

A messzeségben jajszó

Mintha nem is volna halál,
csak ez a határtalan égbolt,
zeneszó, muzsikáló természet,
megrezenő, nedves falevelek
az ágon,
és úsznak, úsznak a récék
a vízen,
szállnak kicsi sirályok,
százzorszép a földön még virít,
mi is virulunk téli tájban is,
gyönyörűségesen.
A messzeségben jajszó, jajongás,
a szerelem kürtjei szólnak.

2002

Áldott, karácsony előtti téli nap

Áldott, karácsony előtti téli napok
várnak ránk -
állsz a parton,
a sziget sejtelmesen ring mögötted,
karácsonyi gyertyák égnek,
flamingó-libegésű a táncunk
ugye sokáig életben maradunk!
A csend és nyugalom világában
olajfaágak, pálmaágak vegyenek körül,
áldott, karácsony előtti nap
elém jössz a hídon.

2002

Messze még a tavasz

Messze még a tavasz,
borostyánok borítják be az utat,
déli szél fúj,
dobol a tél,
rám tekint fekete szemével
egy kis rigó,
körüöttünk lélegeznek, élnek
ezerarcú növények,
a földhöz nagyon közel, -
mélyen szeretni az életet,
a mulandóságot felejteni,
árva élőlényeket magunk köré édesgetni.

2003

**Magányos táncosok I
2007**

Sokáig egyedül voltam

Sokáig egyedül voltam,
de amikor felerősödtek
a vágyak,
már én is belesimultam
az univerzumba,
növényekkel, a tűzzel, a vízzel,
a földdel lélegeztem,
az őselemekkel,
a végtelenséget ostromoltam,
szálló madarak lelkét
kutattam,
mindent, ami marasztalt,
istenítettem.
Az időt vadul siettettem,
gyönyör-kereső igyekezetemben elbódultam,
elszédültem,
imádtam, álmodoztam,
a csókokat ezerszer megáldottam.

2007

Élettől fészkelődik

December van,
fázós, fájós december -
az ég újra borús,
vigasztalan.
Élettől fészkelődik
az ember,
a levegő körülöttünk,
minden élni akar,
a legkisebb, parányi élőlények is
növekednek -
nem csitulhat el
a vágyunk,
nem veszhet el
a teremtő szó!
Otthont találni,
siratni a régit,
az eltávozottakat,
fényben úszni,
a csillagos égre föl-kúszni,
és kiáltozni,
a szélbe, a Napba,
a tűzbe,
a hatalmas világmindenségbe,
az űrbe,
a tenger,
az óceán felé fordulni,
fellelegezni,
kitárt karokkal életért
fohászkodni, -
legyőzöm a halált,
és a végtelenbe lépek.

2007

***Köd lepte be a várost,
este van***

Köd lepte be a várost,
este van,
hol vannak régi szerelmeim,
életem megédesítői?
Hova lettek a gyönyörtől-
ittas, nyári éjszakák?
Virágillatok a kertben
hova szálltak?
A rejtelmes lélegzet
olyan sokszor beborította
életemet,
hol van,
álom, ábránd, mind -
és minden,
mi elérhetetlen volt és
beteljesedett az idő hullámzó
ringásában?
EngedjeteK,
hadd táncoljak
egy féktelen táncot!

2007

A tengerek fájdalmas ringása

Az élet vagyok,
a megbocsátás,
a tengerek fájdalmas
ringása,
a Hold sápadt ragyogása,
a napkorong izzása,
elérhetetlensége,
nem tudok betelni
a létezéssel.
Karneváli tánccal várlak,
az örvény vagyok,
magammal sodorlak,
százszor is elmerülünk,
százszor is, ezerszer is
viszlek magammal,
árban, apályban,
mindig és mindenhová -
mint a hegytető fölött
elúszó felhők lebegése.

2007

Ma még didergek

Ma még didergek,
hideg van odakint,
elsuhan az idő -
és most itt állok a tél,
a fehérség és az északi szél
éjszakájában

Ma még didergek,
hideg van odakint,
mint rózsás flamingók
riadtan keringek
a fagyos tavak fölött.
És mint cseppkőbarlangban
a megközelíthetetlen oszlopok,
várok rezzenéstelen.

2007

**Magányos táncosok II
2008-2009**

Minden tavaszba bánat vegyül

Minden tavaszba bánat vegyül,
minden szerelem
a zsenge rügyekkel újra éled,
mélyen, lent, valahol
vulkánok törnek fel
elemi erővel,
felébred a föld,
mosolyogva járok az úton,
mint aki kicsit boldog,
boldog, hogy él,
a fénylő selyemfátyol
átleng a városon,
hirdeti az újat,
hirdeti a csodát.

Minden tavaszba bánat vegyül,
minden szerelem a földön,
a világmindenségben
és az űrben sugárzik széjjel.

Tavasszal mindenbe bánat vegyül,
de ott virulnak, illatoznak
a virágzó almafák
fanyar illatukkal -
és az idő hatalmában,
szorításában
csókolhatnék, csak ölelhetnék.

2008

Táncoljunk!

Hiányzik a szerelem,
virágzik minden,
kivirágzik az életem -
éles fájdalom hasít belém,
az égbolt kéksége,
és az a fuvallat körülöttem -
áttetsző vágy-lepelként
borul rám.

Nézd, a szél hogy lengedezik
a dús, fehér virágokon,
csókolja a fény a földet.
Hiányzik a szerelem,
virágzik minden.

2008

Nem bírok már magammal

Belém száll valamilyen
különös, eufórikus érzés,
körtánc a májusi réten -
tangóharmonika szól valahol,
nem bírok magammal,
elszalad a perc, az idő,
pereg eszeveszett gyorsasággal,
akár a legvadabb vízesés, robajlik
elmulasztott időnk.

2008

Ideje volna

Egy sikolyszerű hang.
Zaklatott, májusi virágillatok
libegése,
madárdalok -
hol van az otthon meghittsége,
amiről annyiszor álmodtunk,
sóhajok a közelben -
mint zongorabillentyűkön
felpattanó zenei hangok,
fantáziák -
rügyek kibomlásakor azok a
misztikus titkok,
májusi férfi,
indulj el házadból,
testem fényben ússzon előtted!

2008

Szerellem itta be még a levegőt is

Szerellem itta be
még a májusi levegőt is -
boruljunk össze,
eső után a bokrok levelei
átnedvesednek, issza a föld
az éltető nedveket,
szinte repülünk
a szélben mi is.

Szerelem, istenadta
szerelmes éjjelünk,
véget nem érő éjjelünk,
az én feltámadásom ideje lesz!

Szerellem itta be még
a levegőt is.

2008

Virágzik az akác

Most virágzik az akác
és a bűvös liliom,
alig virágzott el az orgona,
látom, hogy kivirágzik
a pünkösdi rózsza bársonyosan,
a nap sugaraiban,
árad május illatözöne,
isteni adomány -
mi lesz, ha megváltozik
tér és idő -
hiába virágzik a lila akác,
elhervadnak a régi virágok,
elmúlnak a régi percek,
melyek a legszebbek voltak,
most virágzik az akác,
és a vadrózsza édes virága,
egy tüzes fénycsóva felvillan
valahol, a távolban.

2008

Olyan borús ma az ég

Olyan borús ma az ég,
mit hozol nekem,
borús ég?
Nyár elején, nyár elején?
Szerelmet hozol,
vágyat, reményt?

Olyan borús ma az ég,
az este beburkolózott
a lezúduló zivatarba,
és csak úgy zuhog, sejtelmesen,
hárshallat mámorában
úsznak az utcák.
A lebegő, a szerelemre hívó,
a jajgató idő
mellemre telepszik,
és a sötét, borús felhők alatt
megyek sietve,
sietek egy álmovilágba,
egy keserű álmod kergetek.

2008

Magányos táncosok

A végtelenség meglegyint.
Egy régi melódiát hallgatok,
mely sokáig kísért,
olyan jó lenne most mulatni
egy utcabálon -
ringatózni,
nevetni, bortól ittasan,
lázasan,
körültünk részegen keringenének
a táncolók éjjel,
a csillagos ég alatt,
a holdas éjszakában,
és szólna a zene a magas házak fölött,
elillanva -
az idő is imbolyogna,
a sötétlila fényben.
Hirtelen fölrikolt
a trombitaszó -
kiabálnak, feljajdulnak
a szerelmesek,
a magányos táncosok -
Istent hívják,
a földre vetik magukat,
széttárt kezükkel a földet
ölelik,
belekapaszkodnak az éjszakába,
a csillagos éjszakába,
a holdas éjszakába,
nem csókolja őket senki,
nem hívja őket senki,
már nem hallják meg
az éjszakai madarak bűgő hangját,
nem érzik a nyár eleji,
varázsos virágillatot,
nem szólítja őket senki becézve,
oda van az éjszaka titokzatossága.

2008

A fehér rózsák szirmai

Fehér rózsabokrok virágai,
szirmai lehullnak,
szirmai lehullnak,
szerelmem órái is így
távolodnak tőlem -
forró nyárban,
júliusi nyárban.
Szédülve járok az úton,
elmélázva álmokon,
egy rózsabokor mellett -
és szomorú vagyok,
szomorú vagyok.
Fehér rózsabokor virágai,
szirmai most hullnak,
lehullnak,
ahogy a gyenge szél meglegyinti,
a fehér rózsaszirmok
elájulnak,
elájulnak.

2008

**A szerelem záradokai
2009-2010**

Száguldj, robogj!

Lent, a mélyben
forrón égnek még a fékezhetetlen
tüzek,
száguldj, robogj,
talán eléred még
az éjfélt!
Talán van még idő szeretni -
odalesz minden, minden,
ha eljön az ősz,
és elsárgulnak a falombok,
ropognak a szétszakadozott
falevelek az úton,
ne hagyj elveszni!

Elsuhant a nyár.

2009

Álom

Mint narkotikum,
bódultságot adó, mámorító világom,
egy álom,
melyből kiránt a valóság -
mint egy megtalált kincs
a sziklás, hegyi barlangoknál,
hatalmas éjszakám,
ezer csókkal hevítve,
mint villám a viharos égen.

Megperzselődött szívem -
szélsusogás, sistergő, hús zápor,
isteni áldás.

2009

A szerelem még mindig

A forró izzásig hevít -
jaj a nyár melankóliája
eléri szívemet -
a szerelem még mindig beborítja
nappalomat, éjjeletem.

Szent tanomat, szerelem-imádatomat,
a gyönyörűség titkát feltárni,
arannyal bevonni az eget,
hadd ragyogjon a mindenségben,
felragyogjon életem, életed.

Az örök élet italát igyuk meg,
aurum potabile-t*, borral keverve,
részegülten igyuk meg!
Izzó smaragd a szerelem -
újra szerelmes vagyok, szerelmes.

2009

* Folyékony arany

A szerelem növénye

Rozmaring, szerelem növénye,
újra nyílj ki, virág,
áraszd el a hajnalt, az éjszakát,
halál elleni orvosság,
szerelem virága, rozmaring.

Ágyam hideg és hűs,
gyere közel, egészen közel,
hajtsd fejed ölembe -
egész nyáron át, őszön át, örökre,
te másik, te mámoros virág!

Didergek, fázom, napsugaram,
friss narancsvirág illatával
borítsd be testemet -
hajtsd véretem szilajul,
és csókolj meg hamar!

2009

Apollón temploma

Menjünk Delphoiba -
a leghíresebb jóshelyen
jósoljanak nekünk valami jót
az istenek,
csitítsa le szívünket a tenger -
a csend, a szél -
emeljünk új oltárt
a szerelemnek!
Ünnep legyen!
Dal, ima, tánc!
A szerelemnek áldozzunk
minden éjszakát -
bújjunk be Zeusz barlangjába,
és csókoljuk, csókoljuk meg
egymást, hosszan, eszeveszetten,
míg lassan leszáll a forró,
mediterrán éjjel.

2009

A szerelem zarándokai

A felejthetetlen,
a mindent újra teremtő
tavasz,
tavasz belül is,
a lélekben is.
Minden tavasz marasztal,
fehér orgonabokrok virágait
csókolni,
magamhoz édesgetni a férfit
az ég alatt.
Az Ígéret Földjét keressem?
Lázasan keressem
testünk közelségét,
mely maga lesz a mennyország -
a vágyódás csendjét?
Mint a zsoltárokat éneklő
szentek,
a szerelem zarándokai -
a léten túl,
valahová elvezetnek
az időn túlra is.

2010

A megváltó szó keresése

Lázroham,
megbabonázott érzés,
hideglelés,
úszom a verejtékben,
valahonnan előkúszik
a Remény,
a tüzes fény,
mint oroszlánbőgés hasítja szét
az éjszakát, -
vibrál, lüktet,
hogyan elérhető még az éden!
Most nem csábítok el senkit,
most nem enyém a sűrű, varázslatos
éjszakák mámora, -
vándorlás vár,
hosszú, véget nem érő vándorlás,
felajzva, felhevülten keresem
az egyetlen megváltó szót.

2010

**Miféle titkok, milyen szenvedélyek?
2007-2011**

A szent lélek eljövetele napján

- M. I.-nak -

Ragyogjatok!
Pünkösdi rózsák,
akácvirágok, illatozó hársfák,
a szent lélek eljövetelének
napján!
A világmindenség vagyok,
a jázminbokor hófehér virága,
zúgás az égből,
lángok,
zarándok vagyok,
újra feltámadott életem,
alleluja, alleluja!
Jöjjetek, jöjjetek!
Ha szerettek engem,
vigasztaljatok!
Veletek vagyok,
ígéret,
látomás,
jövendölés,
az idő vonzásában -
isteni lélek született,
azóta új szélsusogás
suhint végig a tengereken!
A pokol kapuján
be ne menjete!k!
A sátán csábításának
ne engedjete!k!
Sír az atya,
sír a szent Anya,
imádkozunk értete!k.
Alleluja, alleluja!
Az idők jelét megjegyyezze!te!k,
eljön a ti megszentelése!te!k!
Van remény,
van éltető szeretet,
mi költők,
imádkozunk értete!k!

2007

A Bűvös Szekéren

Bűvös Szekéren szállunk,
a Naprendszerbe,
a Földtől egyre távolabbra
már -
ragyogásban,
glóriásan,
akácillatot,
rózsák földöntúli mámorát
visszük,
mindenhol tündökölve,
megrezenve,
repülünk tovább
a végtelenben -
valahová,
ahol szeretnek majd,
hívnak,
imádnak -
tűzcsóvák,
villámok világítanak,
dörög az ég,
zuhog, csattog az eső,
táltosokként robogunk
az égi labirintusban,
vándorok vagyunk.
Égi szekéren vágatunk,
magasan az éjszakába,
hol millió csillag vibrál
körülettünk,
égi fények,
a titkos szerelem hírnökei.

2007

Miféle titkok, milyen szenvedélyek?

- Pencinek -

Miféle titkok,
milyen szenvedélyek
sorvasztják el az időt,
minden nappal elrobog
mellettünk az életünk -
csak ne legyen késő
megbocsátani,
csak ne legyen késő!

Miféle titkok,
szenvedélyek, bánat
vésődnek bele
a testünkbe?
Uram, teremtőm,
ki teremtetted a világot,
hallgass meg!

2008 március

A szabadság angyala

- Dr. Feledy Balázsnak -

Előcsalogatom a régi emlékeket,
az idő hömpölyög, óceánok hullámverése -
nem tudom hova vezet, ki marad mellettem?
Csak az emlékezet,
ifjúságom tomboló száguldása,
hegyeken, völgyeken át,
esőben, hóban -
szélviharban, forró nyárban.

A sejtelmes, távoli horizonton
a szabadság angyala beborítja
a világmindenséget -
olyan békésen szálldogál,
körültrepedi életemet,
marasztal, sokáig marasztal,
és megérintem a szabadság angyalát,
titokzatosan, észrevétlen.

2008 március

Búcsú Éva húgamtól

Már nem virágoznak a magnóliák,
Éva húgom, Éva -
ott, ahol utoljára láttalak,
a kórház kertjében
rikoltozva köszöntött téged
a tavasz!
Arcod gyermeki volt,
akár egy kisdédé, -
haragosan, valahonnan a távoli,
álom-szötte vidékről néztél rám -
jaj, nem virágoznak idén már
a magnóliák halványlilás,
pompás virágai,
húsvét volt aznap, -
a feltámadás napja,
utoljára láttalak az életben,
Éva húgom, Éva.

Isten veled, Isten veled, Éva!

2011

Adventi gondolatok

- F. B.-nak -

Testvéremet keresem mindenhol, ahol ember él,
testvérem jajkiáltása kísért, hiába futnék el -
messze, hiába távolodnék -
ne hagyjátok, hogy rohangáljak a világban,
szerteszt, megtántorodva, megbolydulva,
mint az éhes jószág, egyedül, bögve,
felbődülve a holdra, a csillagokra,
a nedves falevelekre,
ne hagyjátok, hogy mint a nyerítő ló,
a meghajszolt, tajtékzott ló,
magam körül forogjak, esztelenül,
a korbács-suhintású éjszakában,
kialvatlanul, kimerült szembogárral
nézsek az utakra, melyek ki tudja hová
vezetnek?

Jaj, anyám hol vagy,
apám te is segíts,
a halottak birodalmából szóljatok!
Testvéreim oda lettek,
jaj, a testvéreim, lent a sírban!
Ne hagyjátok, hogy egyszer én is
megbokrosodjak!
Részegülten forgok egyre sebesebben,
mintha robogó hullámvasúton utaznék,
akárcsak gyermekkoromban,
belekapaszzkodva anyám, apám karjába,
sikítózva, mint kicsi lánygyermek,
nehogy leessek a mélybe,
egy jó szót küldjeteK,
valami kedveset,
és karoljátok át a vállamat testvériesen,
gyertyák égnek majd a házakban, a tereken,
kivilágítva minden, ünnepélyesen,
csak ne ténferegjek az utcákon egymagamban,
illatos gyertyák, fenyőfák borítják be a várost,
karácsony lesz -
egy jó szót mondjatok,
valami kedveset!

2011

**In memoriam Benyó Ildikó festőművészeknek
2011**

In memoriam Benyó Ildikó

- húgomnak, Benyó Ildikó
festőművésznek -

Siratlak, siratlak,
testvérem, mindenségem,
ősz napsugár,
a tavalyi szeptemberre
gondolok, amikor még
hallottam hangodat, testvérem,
siratlak, siratlak,
milliószor siratlak.
az égbolt rám terül
gyöngyház fényével -
olyan törékenyen elesetten,
olyan segélykérően néztél rám,
siratlak, siratlak
testvérem, mindenségem.
A föld, az ég, és a nap is
sirat téged,
az istenáldotta művészt,
a démoni asszonyt,
a legmagányosabb csillagot,
testvérem, mindenségem!
Színek mágusa!
Varázslónő!
Szomorú, bánatos arcod néz rám
a túlvilágból is, -
hatalmas vihar, tornádó tombolt
szívedben,
elhoztad a földre a csodát.
Tisztító tűz voltál,
siratlak, siratlak,
testvérem, mindenségem.

2011 szeptember

Testvérem üzen a sírból

- húgomnak, Benyó Ildikó
grafikusművésznek -

Sírásomat hallgatod lent,
a sírban,
élned kellett volna még -
hallgass meg, hallgasd meg hívásomat,
testvérem üzen a sírból.

Becézlek Pencim, én testvérem,
a túlélő testvéred hívogat,
festményeiddel beszélgetek,
testvérem üzen a sírból.

Testvér-hűségem sose múlik,
sose gyengül, nem halványodik,
testvér-imádatom kíséren!
Testvérem üzen a sírból.

Varázsod, mágiád a rajzokon,
ott ragyog, öröklétig!
Művész vagy, mindenható,
én siratlak, amíg élek.
Testvérem üzen a sírból.

Régi, eltávolodott szerelmeid,
múzsáid most bánkódnak utánad
keservesen, hívogatnak, becézgetnek
testvérem üzen a sírból.

Néz rám haragos, barna szemed
a festményeidről, -
lelkem legmélyebb odújából szólítlak,
testvérem üzen a sírból.

Titokzatos lényeddel, démonikus
lényeddel átérted a világmindenséget,
sokáig vártad a szeretet áradását -
testvérem üzen a sírból!

Összeszorított ököllel döngeted a sírt,
járod a haláltáncot, fejed lehanyatlik, -
járod a síron túli, féktelen táncot,
a tomboló, a halált legyőző táncot,
testvérem üzen a sírból!

2011 szeptember

Az Idő és a Halál

- húgom Benyó Ildikó emlékére -

Beköltözött ide a Halál -
most már nem tudom,
hol vannak az Idő
kattogó dobbanásai,
hol vannak a régi percek,
testvérem nézése -
rám suhintott a Halál
és suhint a nappalokra,
éjszakákra.

Beköltözött ide a Halál,
és szinte ijesztő az Idő
múlása -
keringünk, szédülünk,
felszisszenve minden fájó
pillanatra,
csapdos bennünket a sajgó tűz,
a tűzlavina, jaj, eléri
a szívet!

2011

A halál árnyékában

- húgomnak, Benyó Ildikónak -

A halál szinte befont -
a sötét, decemberi estében
szédelegve járok,
egy régi sláger hangjait hallom az esti
félhomályban,
a külvárosi disco-ból jön a dal,
lézengő fiatalok a járdán -
a dal olyan kamaszos volt,
mellbevágó, visszarántott a jelenbe,
hogy éljek!

A halál árnyékában járok,
ahol nincs nevetés, se vigasztalás,
lángoló drágakő, a testvérem!

Az ősök szellemét tovább viszik festményei,
nemsokára a halál árnyékából kivezet.
Karácsony közeleg -
most vagyok árva,
Isten, most hallgass meg!
A földhöz ver a bánat - a fagyos, kietlen
földhöz ver a bánatom,
hiányzik életemből a Testvér,
az Egyetlen, Hűséges Testvér.

2011 december

Szép csendesen esik az eső

- húgom Benyó Ildikó emlékére -

Szép, csendesen esik az eső,
hozd vissza testvérem hangját, eső,
decemberi, világot-megtartó eső,
hallom, testvérem zokog valahol,
elhagyta őt az Isten?

Én nem hagytam el, akit szerettem,
szép, csendesen esik az eső,
a karácsony előtti, sejtelmes eső,
nem tudom, hogy élek ezután,
elhagy engem is az Isten?

2011